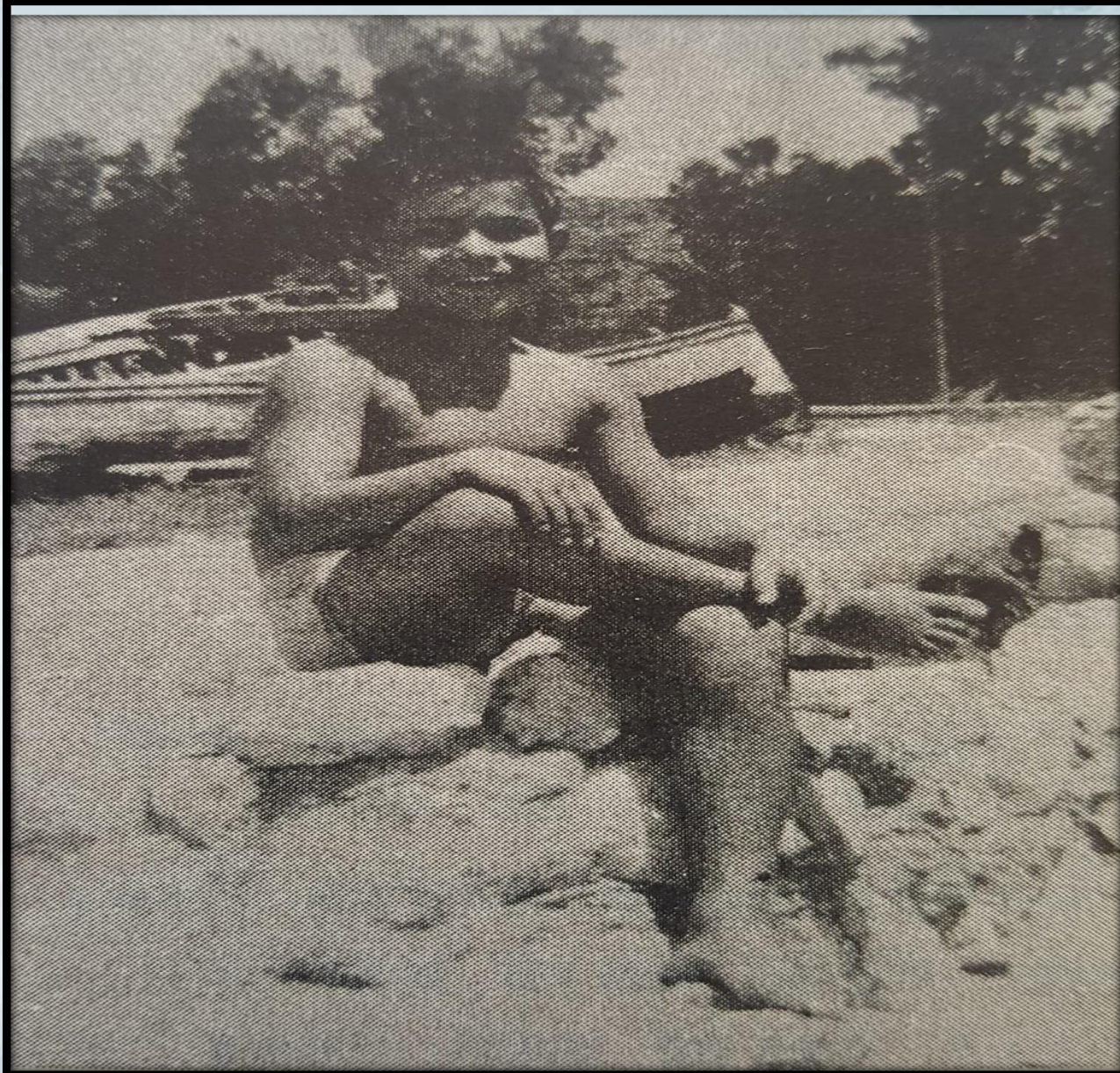

ספר זה מוקדש לזכרו של פלטיאל
(פשקה) קליגר
יהי זכרו ברוך.

פלטיאל (פשקה) קליגר
כ"ג במרחשון ת"ש - י"ד בשבט תש"ך
5 בנובמבר 1939 - 12 בפברואר 1960

ילדות

פּלטיאל נולד בשנת **1939** בחמישי

בנובמבר, בעיר בוברויסק שברוסיה.

נולד להורים טובה ויצחק, ולאחר כמה שנים

נולדה אחות מרים.

ילדותו עברה עליו בימי מלחמת-העולם

השנייה, בשנים הללו עבר נדודים דרך

רוסיה, פולין ואוסטריה -ושנים ואלו הטביעו

עליו את חותמן.

נדדו ממקום למקום, רוסיה פולין ואוסטריה

אבא , פלטיאל, מרים ואמא
בתמונה משפחתית

נעורים

למשך כל חייו הרגיש שונה בשל היותו יהודי.

דווקא זה עורר בו את הרצון להבליט את

יהדותו אף יותר.

בשנת **1948** עלתה משפחתו לארץ והשתכנה

בעכו.

על אף החופש וחוסר-הפחד שמצא בסביבתו

החדשה נתקל הילד בקשיי-הסתגלות שונים,

אבל עד מהרה התגבר עליהם.

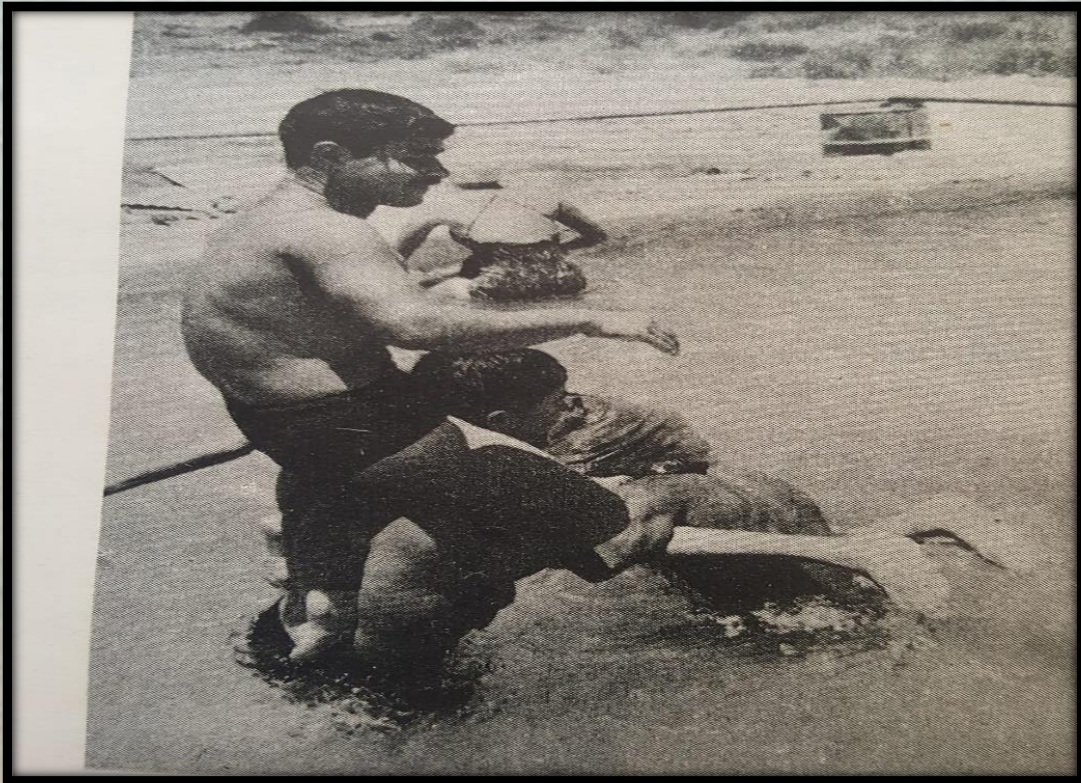
בעכו למד בבית-הספר היסודי "התומר",
שם גילה אהבתו לטבע ולחקלאות. אז
נתגבשה בליבו ההחלטה להיות חקלאי
וביום סיימו את לימודיו, נכנס לבית-הספר
החקלאי בנהלל. השתייך ל"תנועה
המאוחדת" והשתתף בכל טיוליה וכך הכיר
את הארץ ונקשר אליה, כשסיים את לימודיו
הצטרף לגרעין "פורת" ויחד עם חבריו-
לגרעין התגייס לצה"ל לחטיבת הצנחנים
(יולי 1958).

עם החבר הכי טוב יצחק קמינר בעכו בכתה ח
יצחק היה חבר מכתה ד עד היום בו נהרג פלטיאל ,
הרבה פעמים אמרו שחבל שאחד מהם לא אישה, כך
היו מתחתנים אחד עם השניה ..חברות אמת

בית ספר חקלאי בארץ בו למד פלטיאל

בבריכה עם החברים

בטיול בנגב בתיכון נהלל

צבא

ביולי 1958 פלטיאל התגייס לחטיבת
הצנחנים עבר קורס-צניחה וענד את
"כנפיו" בגאון. סיים קורס של קשרים
ושימש כקשר-הפלוגה.

תמונה מבסיס אמונים

קורס צניחה בצה"ל

צנחנים בצה"ל

חטיבת הצנחנים

סיכת כנפי צניחה (כנפ"ץ) בצה"ל

בישראל הוקם כח הצנחנים הראשון מיד לאחר הקמת המדינה ונקרא גדוד **890** אך היה ידוע כחיל הצנחנים. בהמשך הוקמה חטיבת הצנחנים ונוספו לה שלושה גדודים: גדוד חי"ר מוצנח **771**, גדוד נח"ל מוצנח **88** הנח"ל המוצנח וגדוד חי"ר מוצנח ד'. בשנת **1956** גדוד **890** בפיקודו של רפאל איתן (רפול) השתתף בצניחה המבצעית הראשונה כאשר צנח במעבר המיתלה בחצי האי סיני במהלך הפתיחה של מבצע קדש. הגדוד צנח עם הפלוגה המסייעת שלו, כולל שתי מרגמות, תחמושת וציוד נוסף. הגדוד השתתף לאחר הצניחה בקרב המתלה. בהמשך הלחימה, ב-**2** בנובמבר, ביצע גדוד הנח"ל המוצנח, עליו פיקד מוטה גור, את הצניחה הקרבית השנייה בצה"ל בא-טור שבדרום מערב חצי האי סיני.

כיום ישנה חטיבת צנחנים סדירה, שהיא יחידה התנדבותית, ומספר חטיבות צנחנים במילואים. הצנחנים משמשים למעשה כחי"ר (חי"רניקים) חטיבת הצנחנים מזהה על ידי כומתה אדומה ונעליים אדומות. תג היחידה של חטיבת הצנחנים הסדירה הוא נחש עם כנפיים על רקע אדום.

בנוסף לחטיבות הצנחנים, גם לוחמי יחידות מובחרות בצה"ל (כגון סיירת מטכ"ל) וחניכי קורס טיס עוברים קורס צניחה.

קורס קשרים בצה"ל

במהלך שירותם מפקדים הקצינים על מחלקת
התקשוב בגדודים הקרביים השונים ומתמחים
בהפעלת מערכות דיגיטליות בשדה הקרב.
מערכות אלו מאפשרות פיקוד ושליטה בכוחות
הפועלים באוויר, בים וביבשה.
בקורסים המקצועיים לומדים הקצינים על
מערכות התקשורת המתקדמות, מערכות
דיגיטליות, מערכות אלחוט, מערכות אבטחת
מידע ומערכות הצפנה.

תמונה המבטאת את תחביבו המובהק של פלטיאל לספורט

במהלך שירותו בצבא

במהלך שירותו בצבא

במהלך שירותו בצבא

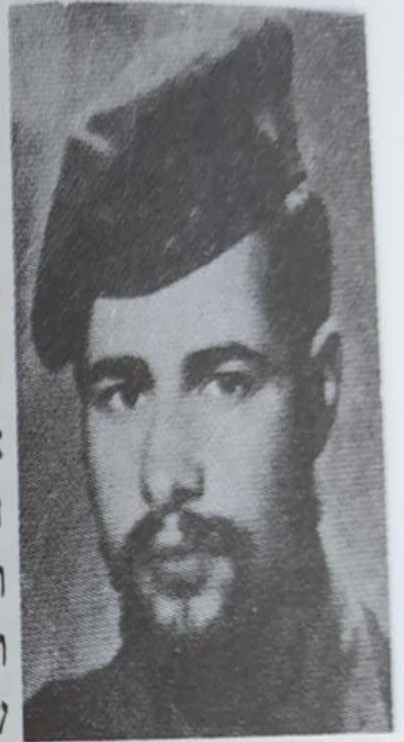

במהלך שירותו בצבא

נפילתו

פלטיאל קליגר

בן צבי וטובה. נולד ברוסיה בכ"ב במרחשון ת"ש (5.11.39). לאחר נדודים רבים עלתה משפחתו ארצה ב'1948, חודשים אחדים לאחר תום קרבות מלחמת השחרור. הנדודים השפיעו על פלטיאל והוא דבק ביהדות והבליטה. בארץ השתקעה המשפחה בעכו, ושם הצטרף הנער לתנועה המאוחדת. הוא היה למנהיג ולראש כיתה, אהב להשתובב ולשמוח. אהבתו לטבע ולחקלאות עוררה בו את ההחלטה להיות חקלאי. הוא פנה אל בית הספר החקלאי בנהלל והפך לשקט ולמסוגר. עם סיום לימודיו הצטרף לגרעין "פורת" והתגייס לנח"ל. פלטיאל, או כפי שכינוהו - פלטי, בילה שנה שלמה בבארותיים. היה חבר נאמן, עצמאי, מאמין בדרכו, שש לעזור לזולת, ספורטאי מעולה. עבר קורס צניחה אבל המעיט לדבר על הקורס, כאילו היה דבר של מה בכך. נפל בתקרית בגבול הסורי ב"ד בשבט תש"ך (12.2.60).

ביום י"ד בשבט תש"ך (12.2.1960) נפל
בקרב ליד אשמורה כאשר שימש בתפקיד
של קשר ודבריו האחרונים היו: "יורים
עלינו - אש... אש... אש...".

הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות
הצבאי בקרית שאול.

הנצחה באנדרטות

אנדרטת הצנחנים

על האנדרטה

יחידת הצנחנים של צה"ל הוקמה בחודש יוני **1948**, בעיצומה של מלחמת העצמאות. קדמה לכך השתתפות צנחנים מארץ ישראל במשימה של הבריטים באירופה במלחמת העולם השנייה. קורס הצניחה הראשון נערך בצ'כוסלובקיה. בשנת **1949** הסתיים קורס הצניחה הראשון בישראל, ונערך מפגן צניחה ימי בחוף בת ים. מאז היה לחיילי חטיבת הצנחנים, יחידת חיל רגלים מוצנח, חלק מכריע בכל מערכות ישראל, כולל צניחות מבצעיות שבוצעו במבצע קדש בסוף **1956**. האנדרטה, במקום בו נהגו הצנחנים להתאמן בראשית שנות המדינה, מנציחה את נופלי חטיבת הצנחנים בכל מערכות ישראל.

אנדרטת הצנחנים

בית יד לבנים בעכו הוא מרכז
הנצחה לחללי צה"ל ופעולות איבה
בני ובנות העיר. הבית מייצג את
מחויבות העיר והעומד בראשה כלפי
הנופלים בני העיר שנפלו למען
תקומת העם והמולדת.
הבית משמש יד תומכת למשפחות
השכולות שצריכות להמשיך לתפקד
ולחיות למרות האובדן וכאבן הגדול.

יד לבנים - עכו

יד לבנים - עכו

אנדרטה לזכר הנופלים מבית
הספר התיכון נהלל

**פינת זיכרון לנופלים מבית ספר
התומר עכו**

פינת הנצחה לבני המקום שנפלו
במערכות ישראל רם און

יד לבנים - חדר זיכרון לנופלים
מכפר הנוער ובית הספר התיכון
נהלל

**- אנדרטת הצנחנים כביש גדרה -
צומת ביל"ן**

אתר הנצחה לחללי הנח"ל וחיל
החינוך פרדס חנה-כרכור

זכור את חללי
מערכות ישראל

רמאון (רמי) פלדי
אורי הוכמן
פליטאל קליגר
דניאל (דני) חודוש
בנימין (ביניה) ג'ידי
מרב עפרוני
עפר זהרוני
יוסף מוגלניצקי

זכרם בלבנו תמיד

אנדרטה לזכר בני קריית אליעזר
שנפלו במערכות ישראל חיפה

לזכרו

במלאת שנה לנפלו הוציאו בני-
המושבים (ארגון שלח) חוברת
לזכרו בשם "פלטין". בספרו של
אורי מילשטיין, "מלחמות
הצנחנים", הועלה זכרו. בנהלל
הונצח שמו על-ידי פתיחת חדר
לזכרו. וכן גם אלבום לזכרו בגדודו
וביחידת-הצנחנים.

מכתבים מהחברים

פלטיאל איננו...

עצם המחשבה שפלטיאל שהיית רואה אותו מדי יום ביומו, שעבדת אתו ואכלת אתו בחדר אוכל אחד - איננו, קשה להסתגל אליה. הרי אך לפני זמן קצר היה מתהלך בינינו, משתובב אתנו, עוזר לך להרים עגלת זבל ברפת או קלשון עמוס מדי...

מהו המות בעצם? בא, לוקח את משהו מאתנו וחסל. שוב אינך שומע ממנו, אינך רואה אותו ואינך שומע את צחוקו, אינך רואה את גופו המוצק והשרירי מתנדנד על המתח ומבצע תרגילים על המדשאה. הוא מח, הוא איננו.

אני זוכרת את פלטיאל, את קומחו הנמוכה, את גופו המוצק והשרירי, את שערו השחור ואת עיניו השחורות העצובות תמיד. אהבתי להסתכל בהן, בעיניו המביטות מבעד לסבך גבותיו השחורות. אפילו כשצחק, נדמה היה לי שצחוקו מהול בעצב.

אני זוכרת את היום הראשון שלי ברפת. הייתי אפסית, ביישנית ונבוכה. לא ידעתי איך מחזיקים קלשון.

היה זה פלטיאל שעזר לי להתגבר על הקלשון הכבד. הורדנו אז תחמיץ, וכמובן שלא חברה כמו פלטי וחבריו יוותרו על ההזדמנות לזרוק תחמיץ זה על זה. עמדתי מהצד מתביישת ונבוכה, אבל גם ממני לא חסכו מלוא חפנים תחמיץ והייתי, מוכרחה להשיב, וראש המתקיפים

כשאני יושב כדי לכתוב על פלטי, צף ועולה בזכרוני מקרה. מקרה המתאר כה הרבה מדמותו של פלטי עד כי כדאי להעלותו על הכתב.

היה זה בימים האחרונים לשהותנו בבארותיים. עבדנו בגן ושוחחנו על ענינים מענינים שונים. התגלגלה השיחה לבעיית הבעיות דאז, לפני הצטרפותנו למשק - שאלת עתידו של הגרעין.

דרך אגב שאלתי את פלטי על כוונותיו בנוגע להמשך לאחר הצבא. הוא הסתכל בי בעינים תמהות ותוהות. הכיזד? האם ישנה דרך אחרת לחבר גרעין? אכן, לא רבים החברים אשר דרכם למושב ברורה וכה מובנת מעצמה כפי שהיתה דרכו של פלטי. בכל רעיון אשר נראה לו, היה דבק בעקשנות בלתי שכיחה.

ועתה, כשאני כותב שורות אלו ונזכר בכל אותן שעות וימים שבילינו יחד, שעות של שמירה, עבודה ובדיחות הדעת, ואף התנגשויות קטנות בחיי היום-יום שלנו, קשה לי להאמין ששוב לא אראהו, שוב לא אשמע את שירתו מצטלצלת ועליזה...

יוסי לוי.

* * *

את פלטי הכרתי עם הגיענו לבארותיים. הוא היה בחור מסוגר ושקט, אולם כל מי שהכירו ידע שלפניו עומד אדם עליז ומלא שמחת-חיים. הרבה ממחשבותיו היה מקדיש לעתידו בתור הקלאי ומדי פעם היה שואל אותי על הבעיות השונות והעבודה במשק המושבי.

הוא היה ספורטאי מצטיין ולא חסך עמל וטורח והקים מתח. לאחר מכן נפרדו דרכינו. אני הלכתי למשק והוא לאמוץ המתקדם. את תפקידו מלא באמונה. אך ביום הגרעינים הראשון התעניין ושאל על הנעשה בנורית, - העבודה, במה עוסקים במיוחד. ומה בכלל המצב. הוא לא שכח אף לרגע את הדרך בה בחר ואפילו בזמן האימונים הקשים העסיקו את מוחו המחשבות על המשק ועתידו. אז אמר לי: "בקרו בנהיה גם אנו שם בנורית ונתחיל לבנות את עתידנו". אך יד הגורל האכזרית מנעה ממנו זאת ובאחד מסירי הגבול בגבול הסורי. נפל פלטי מכדור צלף סורי. ולא זכה ללכת ולהמשיך בדרך אשר בחר ואשר כה אהב. זכרו לא ימוש מאתנו לעד. דוד לוקוב.

חבר כתב שיר על פלטיאל

פ ל ט י א ל

דומה, קדר היום והפך לליל
עת נלקח מאתנו פלטיאל.
עת את דמה האדמה רותה,
כסה היקום באופל ועלטה.
ועת על קברו נעבם התל,
קרני השמש נהפכו לצל...
צל גדול בעומק הלבבות
של הרבה חברים ותברוח,
שלויתם בכל המקומות.
ועתה הותרך רק זכרונות
על אותו רצון בביר
שקנו בלבך פדיר
על אותה החלטה עקבית
שצדדת לאורה פמיד -
להוציא לחמך מהאדמה
ולהילת ביו מפריחי השממה
אך... הגורל רצה אחרת
וקטפך בדמי המשמרת.
ולנה נותר לומר בקגוז:
"משאר בלבנו לזכרוך!"

חבר כתב שיר על פלטיאל

ח. י. ה. ב.

מכתבים של פלטיאל לחברים

* * *

... יצחק אני נמצא עכשיו במרחבי הנגב האיך סופיים, ורועה את "צאן ישראל". הנוף נפלא. אנו רועים בואדי כי כאן בערוץ ישנם שיחים ויבלית. אח היבלית הן אוכלות בתיאבון ואף חלק מהשיחים. העדר שואף לחזור למכלאה - הערב מתקרב. מ. הלך להחזירם.

... היום הנוף אינו יפה כל כך משום שהשמש הסתתרה מאחורי העננים. אבל גם כך הנוף מרהיב. כשהשמש מציפה באורה את השטחים אפשר לראות צבעים נהדרים. אחה יודע שלא תמיד אפשר להעלות בכתב מה שמרגישים.

* * *

... התחלנו לעשות שדה מרעה לעדר. בתחילה קצצנו את השיחים בואדיות (הרגשתי כמעט כמו רוצח - להשמיד שיחים בנגב בעוד שההרים חשופים ורק פה ושם בואדיות מופיעה צמחיה). במקום השיחים שתלנו מלוח שימש מזון לכבשים.

* * *

... בקשר להתלוצצותך שלא אהיה כותב אידיליות, כתבתי לך פשוט מה שהרגשתי באותו רגע. עתה יהיו מכתבי שוב שגרתיים משום שחזרתי להאחזות.

בקשר לחשש שמא אחאהב בצאן. לא, לא, אל תדאג. זה לא יקרה. פשוט לא מצאתי שום דבר בו עולה הכבשה על הפרה - כדברין. היתרון היחיד של הכבשה הוא בזה שהיא מסוגלת להתקיים על המרעה הדל שיש פה והפרה לא.

* * *

מכתבים שכתב פלטיאל להוריו

שלום רב לכם הורי ואחותי היקרים.

מה שלוכם? איך המרגש, ואיך הדירה החדשה?

אני בריא והרגשתי טובה. איך לכם מה לדאוג לי.

יצאנו מנהלל בבקר. נסענו בטרמפים. היינו מספר חילים ולכך הדרך היתה בלתי מסעממת. על האכל פה אי אפשר לומר שהוא מצויץ. אולם איך לומר שהוא גרוע. בנהלל כבר התרגלנו לאוכל כזה ולכך זה מספיק לנו.

האמונים אינם קשים ולכך איך מה לדאוג לי.

שלום ולהתראות

פלטיאל.

* * *

20.3.59

... איך החברה הטירונות? בדרך כלל, (כך אומרים וזו גם דעתי) אפשר להכיר את האדם. משום שבשעת קושי כל אחד נוטה לדאוג לעצמו ואז האגואיזם מובלט. "מזל" שקיים גרעיץ אם כי גם בו מחגלים "טפוסים"...

* * *

מכתב ממפקד היחידה שבו שירת פלטיאל

צבא הננה לישראל

13 פבר 66
א שבת 1966

102
גפחת קטיאר

יודג מיני, כי מיון נתיים אחרים בהשקפה גורם בימי היקר
לכ, הען אשר אמצוים כה רבים הושקעו בטיפוחו, אודות
וחינכו. יודג אני כליו כן גורו דמונר אשר אודו הען לה
התגורלו וקפוטו שמה נבגמי - אכרס כזה מונר הוא
די הוא דקיואר שדכטרף שפולד הכסחון שם צ.ד.ל.
כדי המודר זו את דברד שולדו, הפך פלוגה גורל וצא
ומה הוא, אשר הסחון האנה הפקד גורו גרד ומופק.
פאני שם הנפס פכטיאס כס תפאר גלב חורג
כאשר שם גרם שמה גיחובלל, גר גר - (אלוני, אוד
נת שני דמלא אנוש ככ את גרד.
כאני, הפקדו והריוו הקדני אנו ומוקדני את כ

פאני

פכטיאס כס נפס גרד מיני הפקדו גורו 7. י. שבת
חש (19 פבר 66) גרדו הפכטון. ארוד - ושיא)
יחכ אנוש. היכינו כאני בהשקפה גורנו הפקד (פאני)
כס. קפוטו נא תחווה כלפקדו היסוד אנוחוי. כס תריו כוחה
אינא, תיקו ומאנו וארכה איני האכבה יכרד.

גפקד הוועדה.

נאומה של מרים אחות של פלטיאל ביום הזיכרון לחללי צה"ל

יום הזיכרון השנה הוא אחר. כולנו נמצאים בתקופה מאתגרת. תקופה בה כולם מכונסים עם המשפחות והחוסר של היקרים והיקרות לנו מורגש יותר.

יש לנו זמן להסתכל על תמונות, להתכנס בעבר וזמן רב יותר להתגעגע.

אני, כמו רובכם, חושבת מה היה אומר היקר שלי על הקורונה, איך היה מעודד אותי ותומך בי בתקופה זו.

העולם כאילו עצר, ועולמנו שלנו של כל אחד ואחת מאתנו- נראה כאילו עצר באותו יום בו נלקחו מאתנו האהובים שלנו. ובכל זאת, החיים שלנו המשיכו ואני אם ואחות שכולה, עומדת פה היום ומבקשת לחזק אתכם. להזכיר לכם את שהיו רוצים הילדים והילדות, האחים והאחיות, הבנים והבנות שלנו- לראות אותנו חיים את החיים.

כולנו משתייכים למשפחה גדולה של משפחת השכול, ופה בגבעתיים יש לנו משפחה קטנה יותר משפחת השכול של גבעתיים. אני מכירה את הסיפור של היקרים, ולפני שבאתי לדבר פה, הסתכלתי על התמונות של כולם בקיר הזכרון של יד לבנים. השנה נהיה בלי טקסים בבית הקברות, בבתי הספר וביחידות הצבאיות. עובדה זו לא תמעיט מהכאב ומהזכרון. יום זכרון אחר..אנחנו נדאג בדרכים שיש לנו לזכור ולהזכיר את מה שאנחנו לא שוכחים ולו ליום אחד.

בהערכה רבה,
תלמידות אולפנת "סגולה"
בקרית מוצקין :
רזאל זרביב ושרה טנכילביץ
סטודנטית מלווה ממכללת
"שאנן" :
הלל בן אור ביתן